

EFENDİMİZİN FETANETİNE ÖRNEK (Kabenin tadilatı)

Cahiliye insanı, adeta fitnenin cocuguydu. Sanki onların bütün vazifeleri ve yaratılış gayeleri fitne çıkarmaktı. Ücü bir araya gelse, muhakkak orada bir fitne tutusturlardı. İşte bu insanları bir araya getirip, onlardan bütün medeniyetle. re üstadlık yapacak capta insanlar yetistirmek, sadece Allah Resülü'ne has bir mucizeydi ve bütün bunları o sema buudlu fetanetiyle yapıyordu.

Kabe'nin tamiri, Efendimiz'in nübüvvetine tekaddüm eden yıllardan birine rastlar. Kabe tamir edilmiş ve Hacerü'l-Esved'in yerleştirilmesi, kabileler arasında infirak ve ayrılığa sebep olmuştı. Herkes bu serefin kendisine ait olmasını istiyordu. O sırada Allah Resülü henüz risalet vazifesiyle serfiraz kılınmış değildi. Bununla beraber bu vazife henüz cimlenip meyve vermese de O'nun ruhunda bir nüve halinde vardı. Ancak bir bahar bekleniyordu ki, bu tohum nesv ü nema bulsun.

Tam o arada, kılıçlar kınından sıyrılmış, oklar sadaktan alınarak yaylarına yerleştirilmiş bir kavga arefesi yasaniyordu. Eger care bulunmazsa, kim bilir kaç sene sürecektir, nice can ve mal kaybına sebep olacak bir iç savaşla burun buruna gelinmişti. İçlerinden biri, her nasılsa bir teklifte bulundu: "Kâbe'nin su kapısından ilk giren insanı hakem tayin edelim ve o ne derse rıza gösterelim." dedi. Bu teklif, orada bulunanlarca kabul edildi. Herkes merakla bakıyordu ki ilk görünen insan, Hz. Muhammed Mustafa oldu. "el-Emin geliyor. dediler ve durumu O'na naklettiler.

EFENDİMİZİN ÇÖZÜMÜ(Öğrenciler kendi çözümlerini sunduktan sonra okunacak)

Allah Resulü, hiç düşünmedi bile. Hemen "Büyükce bir bez getirin." dedi, getirildi.

Hacerü l-Esved, bu bezin ortasına kondu. Bütün kabilelerin ileri gelenleri, bezin bir ucundan tutup konulacak yere kadar götürdüler. Allah Resülü de orada taşı bizzat kendisi alıp yerine yerleştirdi.

Böylece, büyük bir iç harp önlenmiş oldu. Hiç düşünmeden, tereyağından kıl çeker gibi, bu kadar muğlak ve büyütülerek hâdise hâline getirilmiş bir meseleyi, kendisine daha teklif edilir edilmez, yapacağı icraatı düşünmeden ve en süratli bir intikalle halletmesi, acaba peygamber mantığından başka ne ile izah edilebilir? Daha peygamber değildir ki, vahiyle izah edilsin. Ancak peygamberlik gibi büyük bir hamuleyi yüklenebilecek, ısmarlama bir mantık ve peygamberlere has bir fetanettir ki, rahatlıkla bu isin altından kalkabilmistir. Evet, O'nda mantık üstü bir mantık, muhakeme üstü bir muhakeme ve idrak üstü bir idrak vardı. Aslında Kuran'ı yüklenecek bir insan için de bu şarttı.

Kaynak: Sonsuz Nur 1 S. 276-277